

PROTOKOLL

FOR

NASJONAL TVISTENEMND FOR SELVSTENDIGE NÆRINGSDRIVENDES FYSIOTERAPIVIRKSOMHET

Den 28. juni 2019 ble det avsagt avgjørelse i nasjonal tvistenemnd for selvstendige næringsdrivendes fysioterapivirksomhet.

Sak nr. 4 og 5/2019

Nemndas sammensetning:

Lagdommer Mats W. Ruland, nøytral leder

Saksøker 1: A

Saksøkt 1: B

Saksøkt 2: C

Saken gjelder: Tvist om vederlag for opparbeidet praksis (goodwill).

Tvistnemndas avgjørelsesgrunnlag:

Partene har sendt inn stevning, tilsvaer samt ett prosesskriv hver. Tvistnemnda har fått fremlagt følgende dokumentasjon:

- Div. e-post korrespondanse
- Beregning av goodwill
- Bilder fra lokalene

Partene har bedt om at sakene forenes til felles behandling. Videre har partene samtykket til at saken avgjøres skriftlig av tvistnemndas leder alene.

avgjørelse:

Sakens bakgrunn

C og B har drevet praksis ved Z fysioterapi i X sentrum. Instituttet har eksistert siden 1978. B er manuellterapeut, mens C er spesialist i kvinnehelse. B og C har hatt 50 % driftstilskudd hver i avtale med X kommune. Z er et fellesskap med totalt ni fysioterapeuter, som etter det opplyste er organisert i et DA (selskap med delt ansvar). Nemnda har fått opplyst at B og C samlet eier 1/8 av DAet. I forbindelse med naturlig avgang (B) og overgang til ny praksisutlysningen ble avtalehjemlene slått sammen til 100 % driftstilskudd, og endret fra manuellterapi og kvinnehelsefysioterapi til psykomotorisk fysioterapi. Driftstilskuddet ble lyst ut med oppstart 1. januar 2019. A ble etter søknad tildelt 100 % driftstilskudd.

Partene har ikke kommet til enighet om betaling for verdien av praksisene (goodwill). A har betalt inn 15 000 kroner til C og 15 000 kroner til B (totalt 30 000 kroner) for utstyret/inventaret i tråd med deres krav. A begjærte nemndsbehandling 19. februar 2019. I brev datert 28. februar 2019 ble A pålagt å ta ut stevning mot C og B. C og B ble pålagt å inngi tilsvaer. Etter ønske fra partene er sakene forent til felles behandling.

Partenes anførsler:

A har i hovedtrekk **anført:**

B og C har krevd goodwill med 158 632 kroner og 107 044 kroner, som er 20 % av gjennomsnittlig trygderefusjon, egenandel og driftstilskudd de siste tre år. De har i tillegg krevd 15 000 kroner hver for utstyret og inventaret. Kravene gjelder hver sin 50 % hjemmel.

Kravene bestrides og det bes om at verdien for opparbeidet praksis/goodwill fastsettes etter nemndas skjønn. Det er ikke korrekt at X kommune oppfordrer alle som blir tildelt tilskudd å betale 20 % goodwill uavhengig av om man tar med seg sin pasientportefølje eller etablerer et nytt tilbud. Kommunen oppfordrer til forhandlinger innenfor rammene i ASA 4313, og det

økonomiske oppgjøret mellom fratredende og tiltredende fysioterapeut er kommunen uvedkommende, jf. ASA 4313 pkt. 7.1. B og C har avvist alle innspill til forhandling.

Goodwill er verdien av praksisen, se ASA 4313 punkt 7.1. Bakgrunnen for goodwill-ordningen er at fratredende fysioterapeut har lagt til rette for at tiltredende fysioterapeut får en «flying start», det vil si umiddelbar inntjening fra oppstart, i motsetning til å bygge opp en privat virksomhet fra grunnen av.

Vederlaget skal settes til et sted mellom 0 og 20 %, avhengig av praksisens reelle verdi. Z har ikke et etablert tilbud for pasienter innen psykomotorisk fysioterapi, eller lokaler spesielt egnet for dette. Bs og Cs pasientlister er ikke overførbare. Krav om goodwill kan derfor ikke nå maksimalt vederlag på 20 % av gjennomsnittlig trygderefusjon, egenandel og driftstilskudd siste tre år.

Utlysningsteksten fra X kommune viser at hjemlene er endret fra manuellterapi og kvinnehelsefysioterapi til psykomotorisk fysioterapi. Manuellterapi, kvinnehelsefysioterapi og psykomotorisk fysioterapi henvender seg til helt ulike pasientgrupper. Pasientene som har gått til B og C har dermed ingen goodwillverdi for A som psykomotorisk fysioterapeut. Videre er det sannsynlig at fysioterapeut B tar med seg sine pasientlister i sin nye privatpraksis i samme lokaler. Det foreligger dermed ikke overførbare pasientlister. Det vises til tvistenemndas avgjørelse av 19. oktober 2018 som omhandlet et lignende tilfelle. Nemdsavgjørelsen av 19. oktober 2018 omhandler endring i innholdet av praksis. I denne avgjørelsen ble vederlaget for goodwill av en 100 % hjemmel skjønnsmessig satt til 50 000 kr (mot krav på opprinnelig 180 000 kr).

Tallene som begrunner goodwillkravet bør dokumenteres grundig, og det bør være sentralt å se om tallene gjelder normalt timeantall for 100 % driftshjemler, eller om beregningen gjelder arbeid ut over full arbeidsuke.

A har valgt å etterkomme kravet på betaling for utstyr og inventar, og de har mottatt betaling for dette.

Cs og Bs eierandel er 1/8 av Z fysioterapi i X sentrum. Lokalene tilfredstiller ikke kravene til universell utforming, er av eldre standard og krever oppussing. Fasilitetene i fellesarealet er utdaterte og slitte. Behandlingsrom og kontor må lydisoleres på grunn av taushetsplikt, og dette medfører ekstrakostnader. I kommunens utlysning fremkommer det ønske om gruppebehandling, men dette er ikke mulig i lokalene. Instituttet har ikke fått videreført husleiekontrakten, og har valgt å inngå ny leiekontrakt for nye lokaler. Det må forventes økte kostnader i forbindelse med flytting og oppgradering av inventar.

Det er ikke korrekt slik B og C hevder at Z ønsket å få inn en manuell terapeut, men at kommunen lyste ut tilskuddet som psykomotorisk for å beholde behandlingsskapasitet i bydelen. Utlysning av stillingen var i henhold til Z fysioterapis ønske.

Det har aldri vært tale om at fysioterapeut Ds pasientliste fra hennes praksis ved Y skulle overføres til A. De pasientene hun ikke fikk avsluttet kunne henvises til andre psykomotorikere i kommunen, herunder A. X kommune oppfordrer til forhandling innenfor rammene i ASA 4313. Økonomisk oppgjør mellom fratredende og tiltredende fysioterapeut er kommunen uvedkommende.

Lokalene er av eldre standard. To av behandlingsrommene er lokalisert med adkomst via gymsalen. Lokalene er uegnet for gruppetimer. Besiktigelse av lokalene og endelig aksept av stillingen berører ikke den senere verdivurderingen og forhandlingen om goodwill. Lydisolering er en utfordring ved alle behandlingsrommene på instituttet, men det er kun As og en kollegas lokaler som har direkte adgang fra venterommet.

Z fysioterapi har ikke hatt kompetanse innen psykomotorisk fysioterapi tidligere, og det var heller ikke kjent utad at instituttet hadde slik kompetanse. De 14 pasientene på venteliste var generert fra kollegaer ved instituttet ved oppstart, der en av pasientene var fra B og ingen fra C. Da instituttet ikke hadde etablert psykomotorisk fysioterapi før ansettelsen startet A å jobbe 50 % for ikke å få et vesentlig inntektstap de første månedene. Dette er bakgrunnen for den aktuelle «ventelisten». Hun har selv tatt kontakt med kommunen og andre institutt for å informere om oppstarten av praksis ved Z fysioterapi. Hun har også benyttet sitt nettverk av fastleger og psykologer for å få markedsført det nye tilbudet. Pasientene på ventelisten er ikke fra overførbare lister. Ventetid ved andre institutt er uten relevans for vurderingen av goodwill.

A har ikke nedlagt formell påstand, men det fremgår tydelig av stevningen at hun ber om at vederlaget for verdien av praksisen (goodwill) fastsettes etter nemndas skjønn.

C og B har i hovedtrekk anført:

Vederlag for utstyr og andel av innestående på konto er gjort opp mellom partene.

X kommune har slått sammen Bs og Cs 50 % tilskudd, og lyst dem ut som et 100 % tilskudd. A er tildelt tilskuddet og trer inn i en veldrevet, veletablert og velrenommert gruppepraksis med jevn pasienttilgang og ventelister.

C overtar tilskuddet til psykomotoriker D (Y) som pensjonerer seg. Z fysioterapi ønsket å få inn en manuellterapeut, men kommunen valgte å lyse ut det ledige tilskuddet som psykomotorisk for å beholde behandlingskapasiteten innenfor denne spesialiteten. Dette medfører at overførbare lister er fra Ds praksis, og ikke fra Z fysioterapi på grunn av kommunens beslutning. A ble informert i intervjuet med kommunen at de anbefaler 20 % goodwill ved overdragelse av andel. C og B har mottatt ett tilbud fra A på henholdsvis 10 % og 7 % goodwill. Beregningsgrunnlaget for goodwillkravet er ikke bestridt.

Instituttet ble etablert i 1978 og har eksistert i nåværende driftsform siden 1989, og likviditetsgrad og soliditet er vurdert som meget god. Gruppepraksisen har vært svært stabil

med minimal utskifting av medeiere. Overdragelse av andeler har skjedd i forbindelse med naturlig avgang. I løpet av de siste tre årene har to 100 % andeler skiftet eiere, begge to til manuelle terapeuter med egne pasientlister og til 20 % goodwill.

C og B har ikke nedlagt formell påstand. Det fremgår tydelig av deres tilsvarende at de krever at A dømmes til å betale vederlag for verdien av praksisen med 107 044 kroner til C og 158 632 kroner til B. Dette er 20 % av brutto inntekter de tre siste årene.

Instituttet ligger sentralt i X, nær offentlig kommunikasjon, parkeringshus og med flere handikap parkeringsplasser rett utenfor bygget. Instituttet disponerer 510 m² lokaler med 14 behandlingsrom. Arealet består av venterom, resepsjon, behandlingsrom, treningssal, garderobe, toalett, lunsjrom, lagerrom og personalgarderobe. Det er tilkomst via to heiser eller trapp. Lokalene er jevnlig oppgradert. A besiktiget lokalene i forkant av at hun godtok hjemmelen for å drive psykomotorisk praksis. Instituttet har lydisolert behandlingsrommet for 40 000 kroner i januar 2019, betalt av instituttet. Behandlingsrommets størrelse er i samsvar med drift ved andre psykomotoriske praksiser. Gymsalen har vært brukt til gruppetimer, og det kan enkelt frigjøres ytterligere gulvplass.

Instituttet har opplært kontorpersoneell ansatt i 80 % stilling som håndterer timebestillinger/avbestillinger, telefoner, pasientbetalinger, faktura, bestillinger av felles forbruksmateriale, ventelister og forefallende kontorarbeid. Instituttet har daglig rengjøring. Det er felles datanettverk med journalsystem levert av Extensor og tilknyttet helsenett. Gruppepraksisen har sunn økonomi og overskudd over flere år. Det settes årlig av midler til oppgradering av lokaler, datautstyr og behandlingsutstyr. Gruppepraksisen har egen samarbeidsavtale utarbeidet av advokat.

Det er fremforhandlet ny leieavtale i topp moderne lokaler med universell utforming fra 13. oktober 2019.

Påtroppende fysioterapeut har ingen garanti for at pasientene fortsetter hos henne/han. Pr. 3. januar 2019 hadde instituttet en venteliste på totalt 45 pasienter, hvorav 14 pasienter var til A før oppstart 7. januar. Disse var hovedsakelig generert fra kollegaer på instituttet. Det er to års ventetid på psykomotorisk behandling ved andre institutt som tilbyr denne behandlingen, og det var avtalt overførbar liste fra psykomotoriker D. Etter vel tre ukers drift hadde A full venteliste og ønsket ikke å ta inn flere pasienter. Instituttet har forsøkt å legge forholdene til rette for at A skulle få fulle lister så tidlig som mulig. As individuelle avtale med kommunen om redusert arbeidstid i oppsigelsestiden er irrelevant.

Ved tidligere overdragelser av andeler ved instituttet i 2015 og 2016 er det betalt 20 % vederlag. Det er grunnlag for betaling av 20 % goodwill for hver av de to 50 % andelene.

Pasientlister er kun en del av en samlet verdivurdering av goodwill. Kommunen har vurdert overførbare pasientlister som helt uproblematisk da det var pasienter tilgjengelig fra Ds liste og fra pressede ventelister ved andre psykomotoriske praksiser. Et stort og velrenommert

institutt med jevn pasienttilgang kompenserer for mangelen på direkte overførbare pasientlister. Psykomotoriker D gikk av for aldersgrense og kommunen har uttalt at pasientene hennes kan overføres til blant andre A. Dette gjaldt ikke alle pasientene til D. Gymsalen kan brukes til grupper på dagtid med litt smidighet og avtale mellom terapeutene. A hadde mulighet til å vurdere instituttets egnethet for sin virksomhet før hun aksepterte tilskuddet.

C og B har ikke lagt ned formell påstand. Det står tydelig i tilsvaret at C krever vederlag for verdien av praksisen med 107 044 kroner, mens B krever 158 632 kroner. Begge har krevd forsinkelsesrenter regnet fra 1. januar 2019.

Tvistnemndas vurdering

Innledning

Spørsmålet i saken er hva som skal betales i vederlag for verdien av praksisen (goodwill) til B og C. Partene er enige om vederlaget for utstyr og inventar.

Tvistnemnda har kommet til at A plikter å betale vederlag for verdien av praksisen (goodwill) til C med 85 000 kroner, og 126 000 kroner til B.

Rettslig utgangspunkt

Tvistnemndas saklige kompetanse er gitt ASA 4313 pkt. 23.2 der det står:

Nemnda avgjør tvister etter rammeavtalen punkt 8 og vedtak om innløsning etter punkt 12 med bindende virkning for partene.

Etter ASA 4313 punkt 8 «Tvist om overdragelse» følger at:

Tvist om vilkårene for overdragelse av fysioterapivirksomhet etter punkt 7 og 9 avgjøres ved nemndsbehandling etter reglene i punkt 23. Nemndas kompetanse omfatter ethvert tvistesporsmål i tilknytning til vilkårene for overdragelsen, herunder tvist om rett og plikt til å overdra virksomheten, hvilke eiendeler som er omfattet av overdragelsen, verdsettelsen, betalingsvilkår, overtakelsestidspunkt, mv.

Blir fratredende og tiltredende fysioterapeut ikke enige om overdragelsesvilkårene innen 1 måned etter at ny driftsavtale er inngått, skal vilkårene fastsettes ved nemndsbehandling. Begge fysioterapeutene plikter å medvirke til nemndsbehandling og er bundet av nemndas avgjørelse.

Fysioterapeuter som krever nemndsbehandling skal varsle motparten med 3 ukers varsel i rekommandert sending.

Hovedspørsmålet i saken gjelder uenighet om hva som skal betales i vederlag for verdien av praksisene (goodwill).

Krav på vederlag for verdien av praksis (goodwill) er regulert i ASA 4313 punkt 7 tredje ledd der det står:

Fysioterapeut som krever overdragelse av virksomheten har også krav på vederlag for verdien av praksisen dersom vedkommende av har drevet praksis med kommunal driftsavtale i mer enn tre år.

ASA 4313 punkt 7 femte ledd begrenser imidlertid hvor mye som kan kreves i vederlag for praksisen:

Dersom det skal ytes vederlag for verdien av praksis, kan dette ikke avtales høyere enn 20 prosent av gjennomsnittlig trygderefusjon, egenandel og driftstilskudd de siste tre år før vedtak om tildeling av avtalehjemmel til ny praksisinnhaver.

Trygderefusjon, egenandeler og kommunale driftstilskudd som er utbetalt direkte til godkjent vikar inngår i beregningsgrunnlaget.

Det er ikke adgang til å avtale andre former for godtgjørelse/kompensasjon enn det som fremgår av rammeavtalen. Partene kan heller ikke forhandle om overdragelsesvilkår før kommunen har foretatt tildeling av avtalehjemmelen og ny driftsavtale er inngått. Eventuell avtale om overdragelsesvilkår inngått før tildelingen er ikke bindende for partene, jf. ASA 4313 punkt 7 sjette ledd.

Goodwill

Nemnda bemerker at goodwill er en immateriell rettighet. Begrunnelsen for at det kan kreves vederlag for overtakelse av praksis (goodwill) er at fratredende fysioterapeut har lagt til rette for at tiltredende fysioterapeut får en «drahjelp» i form av inntjening umiddelbart fra oppstart, i motsetning til en praksis som må bygges opp fra bunnen uten et etablert kundegrunnlag.

I kommentarene til ASA 4313 er det nevnt flere momenter som er relevante ved vurderingen av om det skal betales for verdien av praksisen (goodwill) og størrelsen på vederlaget. Momenter av betydning er kontinuitet i praksisen, type praksis (gruppe eller solo), innarbeidede kontorrutiner, opplært personell, attraktiv beliggenhet, funksjonelle og universelt utformede lokaler, driftsresultat, omfang av overførbare pasientlister, samarbeidsavtaler, systemer i praksisen (f. eks. journalsystemer), overførbare husleieavtaler og andre avtaler. Verdien av driftstilskuddet skal ikke inngå i beregningen av verdien av praksis.

Ved vurderingen av om det skal betales vederlag for goodwill og eventuelt vederlagets størrelse, tar nemnda utgangspunkt i ASA 4313 og kommentarene til ASA 4313, jf. ovenfor.

I denne saken foreligger en rekke momenter som er positive for verdien av en praksis, og som må tillegges vekt ved fastsettelsen av vederlaget for verdien av praksisene. Praksisene som overdras er veletablerte og er tilknyttet et institutt som har eksistert i 30 år. Totalt ni

fysioterapeuter er knyttet til instituttet, noe nemnda mener er positivt for verdien av praksisene. Ved at det er flere fysioterapeuter vil pasienter lettere kunne henvises til kollegaer med annen kompetanse ved instituttet. Dette vil generere merverdier for den enkelte fysioterapeut. I denne saken har ingen av de øvrige fysioterapeutene ved Z samme kompetanse som A. Nemnda legger til grunn at pasienter ved instituttet med behov for psykomotorisk fysioterapi vil bli henvist til A.

Tallmaterialet som er presentert for nemnda viser at C og B har hatt stabile inntekter de siste tre inntektsårene. B har hatt større inntekter enn C, noe som også naturlig gjenspeiles i goodwill-kravene. Etter nemndas vurdering er instituttet veldrevet. Der er innarbeidede kontorrutiner og kontorphonale som håndterer administrative og forefallende oppgaver. Etter det opplyste har det også vært stor stabilitet blant fysioterapeutene ved instituttet med liten «turn-over». Gruppepraksisen har også en samarbeidsavtale utarbeidet av advokat. Dette vil være med å genere et større pasientgrunnlag for den enkelte fysioterapeut

Kontorfasilitetene er sentralt beliggende i X sentrum nær offentlig kommunikasjon, og har heis og handicap-parkering på utsiden. Instituttet har gode IT-fasiliteter, nødvendige systemer, opplegg for internett, betalingsautomat og renholdavtale. De eksisterende kontorfasilitetene har gjort det enkelt for A å starte opp sin praksis. På dette punkt skiller denne saken seg fra nemndas øvrige avgjørelser det siste året.

Kontorlokalene fremstår som alminnelig godt vedlikeholdte, men er ikke optimale for As praksis som psykomotorisk fysioterapeut. Det har også vært nødvendig å gjøre noen utbedringer i form av lydisolering. Nemnda har fått opplyst at disse kostnadene har vært fordelt på deltakerne. Instituttet skal flytte høsten 2019 da det ikke fikk fornyet leieavtalen med utleier. Det er imidlertid fremforhandlet ny leieavtale til nye og moderne lokaler som tilfredsstillende kravene til universell utforming. Nemnda har fått opplyst at kostnadene heller ikke øker. Nemnda vurderer at lokalenes tilstand og eventuell usikkerhet rundt leieavtalen på tiltredelsestidspunktet ikke kan få særlig betydning i denne saken.

A har vist til at hjemlene ble endret, og at Cs og Bs pasientlister ikke er overførbare. Hun har anført at pasientene deres ikke har noen goodwillverdi for hennes praksis. Videre har hun anført at manuellterapi, kvinnehelsefysioterapi og psykomotorisk fysioterapi henvender seg til helt ulike pasientgrupper. Det er også vist til at instituttet heller ikke har hatt tilbud innen psykomotorisk fysioterapi. Tvistenemnda er enig i at endringen av hjemlene gjør at pasientlistene til B og C i begrenset grad kan overføres og vil ha mindre verdi enn når hjemlene gjelder samme type praksis. Pasientlister og pasienttilgang er et viktig moment ved fastsettelsen av vederlaget for goodwill. Nemnda trekker fram at inntjening umiddelbart fra oppstart forutsetter at det er tilgang på pasienter. Verdien av goodwillen vil etter nemndas syn reduseres noe som følge av pasientlistene ikke er direkte overførbare. Nemnda bemerker imidlertid at denne saken skiller seg vesentlig i faktum fra nemndas avgjørelse i sak 2/2018 av 19. oktober 2018. Avgjørelsen har begrenset overføringsverdi til denne saken.

Ved oppstart av As praksis var det venteliste ved instituttet på 45 pasienter, der 14 pasienter var til A. Der var dermed et pasientgrunnlag for henne ved instituttet, og det har vært lagt til rette for at hun skulle få umiddelbar inntjening fra oppstart. Nemnda mener dette må tillegges vekt ved fastsettelsen av goodwill, selv om disse pasientene i all hovedsak ikke var generert fra B og C. Denne pasienttilgangen er et utslag av verdien av å være tilknyttet instituttet som hjemmelen skal praktiseres fra.

A har utvilsomt måttet legge ned en innsats for å få ytterligere pasienttilgang, herunder markedsført praksisen overfører kommunen og fastleger. Det er samtidig opplyst for nemnda at etter vel tre ukers drift hadde A full venteliste og ønsket ikke ta imot flere pasienter. Dette viser at det var et godt kundegrunnlag ved instituttet, og at A ikke har måttet bygge opp praksisen fra bunnen av uten et etablert kundegrunnlag. Ved vurderingen av betydningen av pasientlister mener nemnda det er relevant å ta hensyn til at pasientene til D, som drev psykomotorisk praksis, ble overført til blant annet A som en av flere fysioterapeuter. Dette må sees i sammen hjemlene ved Z fysioterapi ble endret slik at pasientlistene til B og C ikke var direkte overførbare til A. As pasienttilgang ved Z fysioterapi må være avgjørende. Etter en konkret vurdering har nemnda kommet til at det skal gjøres en skjønnsmessig reduksjon i goodwillen på ca. 20 % som følge av at pasientlistene ikke er direkte overførbare.

Samlet har nemnda kommet til at A skal betales vederlag for goodwill til B og C. Vederlaget til B fastsettes til 126 000 kroner, mens vederlaget til C fastsettes til 85 000 kroner. Ved vurderingen legger nemnda særlig vekt på at det gjelder to stabile og innarbeidede praksiser med god kontinuitet. Praksisene er tilknyttet et veldrevet institutt med gode fasiliteter, og det er tale om en større gruppepraksis. A er også tilført et kundegrunnlag gjennom instituttet. Nemnda mener dette har tilført A en verdi, og hun har ikke måttet bygge opp praksisen fra bunnen av.

C og B har krevd dekket forsinkelsesrenter regnet fra 1. januar 2019. Etter ASA 4313 punkt 7.2 skjer overdragelse av fysioterapivirksomhet etter punkt 7 fra tidspunktet ny driftsavtale begynner å løpe. Etter bestemmelsens andre ledd gjelder retten og plikten til å overta virksomheten på tidspunktet for overtakelse, selv om det er reist tvist etter ASA punkt 8. Etter nemndas syn forfaller betalingsforpliktelsen på dette tidspunkt. Det påløper derfor forsinkelsesrenter fra 1. januar 2019.

Sakskostnader og dekning av kostnadene til nemnda

Ingen av partene har fått medhold i sine påstander, og ingen av dem har etter tvistenemndas syn vunnet saken.

Partene er solidarisk ansvarlige overfor nemnda for nemndas utgifter i saken, og pro rata ansvarlige overfor hverandre, jf. ASA 4313 punkt 23.1 andre ledd og voldgiftsloven § 39. Nemnda har adgang til å pålegge den ene parten å erstatte den annen parts andel av nemndas utgifter etter de saksomkostningsregler som gjelder for nemnda. Da ingen av partene har vunnet saken har nemnda kommet til at partene skal dekke utgiftene til

tvistenemnda med en tredjedel hver. Nemndas godtgjørelse settes til 16 000 kroner. Beløpet forfaller til betaling en måned etter at avgjørelsen er avsagt, jf. voldgiftsloven § 39.

Slutning:

1. A betaler 85 000 – åttifemtusen – kroner med tillegg av forsinkelsesrenter fra 1. januar 2019 og til betaling skjer til C innen to uker fra forkynnelsen av denne nemndsavgjørelsen.
2. A betaler 126 000 – etthundreogtjuesekstusen – kroner med tillegg av forsinkelsesrenter fra 1. januar 2019 og til betaling skjer til B innen to uker fra forkynnelsen av denne nemndsavgjørelsen.
3. A, C og B betaler utgiftene til tvistenemnda med 16 000 – sekstentusen – kroner innen 1 – en – måned fra avsigelsen av denne avgjørelsen. Partene er solidarisk ansvarlige for utgiftene til tvistenemnda.

Mats Wilhelm Ruland